

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NEZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

Karácsony.

A világ legnagyobb s legszebb ünnepe: a karácsony ismét elérkezett.

Legnagyobb ünnep ez, mert az egész föld kerekén feltalálható; lelki örömmel tölti ez el nem csak a tengeren inneni, hanem a tengeren túli lakókat is; örömmel tölti ez ép úgy a hideg égöv lakóinak, mint a tropikus éghajlat szerecseneinek. De legszebb ünnep is a karácsony, mert rajta gyökeredzenek, s róla hajtanak ki az emberiség többi szép ünnepei is: a vízkereszt, a husvét, a piros pünkösöd hajnala.

Kettős ünnep a karácsony, ünnepe a hitnek, ünnepe a családnak, s csakis e kettő egyesülése teszi egy lényeges egészé a karácsonyt.

Melyik ünnep dicsekedhetik oly örömteli tulajdonokkal, mint épen a karácsony?

Ez ünnep már jóval megérkezése előtt, előre veti sugarait, hogy azok helyet készítsenek az emberi szívben azon ártatlan mennyei örömek befogadására, miket a karácsony hoz az embereknek.

Falvakban s kisebb városokban a gyermekek már az adventi időszakban pástoroknak öltözve, kopogtatnak be a családokhoz, hol betlehemi játékuk, szavalataik s énekeikkel kegyeletes érzetre hevitik a házak békés lakóit, mit hirdet e hagyományos jámbor szokás már előre? a karácsonyt. A világvárosok fényes kiállítású boltkirakatai kápráztatják a szemlélőt: karácsonyfa, karácsonyi pazar ajándékok, a betlehemi jászolt ábrázoló allegorikus alakok mind a közelgő karácsony hírnökei.

Magán pedig a karácsony estéjén minden házban a magasztos esthez illő fenség honol!

TÁRCZA.

Egy díjnok, a ki költő akart lenni.

— Igaz történet. —

Irtta: Enyedi Imre.

Foglalkozására nézve: díjnok, 80 kr. napi díjjal, egy feleséggel. Két — tulajdonképen 3 — gyermekkel, de miért, 2 egyszerre látott napvilágot, ő e „kettőt“ csak egynek számítja.

Mondám: tisztos foglalkozása: körmölés, azaz díjnok, napidíjas, diurnista, m. kir. állami fehér rabszolga... a mint jobban tetszik... Ő azonban nem érte be ezen tisztos állással, hanem — Szent Kleofás! mire nem vetemedett! — költő akart lenni.

Hízen zárjel között, mondva, jó költő is lett volna belőle, de 80 kr. napidíjból — hiába akart — bizony nem igen sokat költhetett... Tehát díjnok és költő...

Be sokat is megzaklatott műveivel! Reggel, délben, este el-el látogatott hozzám megmutatni munkáját... Nagyszerű eszme... Nagyszerű, mert ha senkinek nem tetszett is, ő neki magának nagyszerű volt...

Reggel van, 7 óra. Épen falhoz akarok fordulni, hogy még egyet, a legédesebbet aludjam,

Tekintsünk csak be a fényárban uszó palotákba. Bármerre vessük vizsgálódó tekintetünket, minden ünnepies színt hord magán; egy bensőbb öröm ül a fényes lakók arcain. Ott diszeleg a legméltóbb helyen a pazar bőkezűség s fényvel kiállított óriás karácsonyfa, feszületen csügg rajta a magas származásu csemeték tekintete, ujjongnak a kicsinyek, örvendnek az öregek, a ház hatalmas ura pedig, hogy öröme teljes legyen — a betlehemi szegény kisdédnek egykor ajándékot hozó mágusok példáját követve — közösségbe lép a kórház nyomorultjaival, a kenyeret, mi palotájában Isten nevében szegetik meg, nem bülbömben a bő asztali áldást, megosztja velük, hogy ők is eltelve a földi jókkal, ünnepi örömeik szegény sorsukhoz képest, teljeseleg legyenek.

A jobbmódu családok szentélyében sem kisebb a lelki öröm, mellyel találkozunk; itt is azt tapasztaljuk, hogy egy eszményibb világ érzelmeinek hódol a család apraja-nagyja. A karácsonyfa, a gyermeki örömek e netovábbja, ha kisebb is, minőt a palotákban láttunk, ott foglal helyet az asztalon, osztoznak az öregek, a gyermekek szivrepdeséseiben, vigad mindenki a családban. Be-be látogatnak ide is a szegények s csak fokozódik a ház urának gyönyöre, ha Isten adományával elhalmozhatja házi szegényeit.

A szegényes házikókban sem közönyösek a nagy ünnep iránt. Szegényes minden, de meglátszik, hogy megkülönböztetik e nagy ünnepet az egyéb napoktól, karácsonyfát nem látunk ugyan, de a szegény gyermekek arcai mégis az örömtől sugárzanak, mert a Jézuska nekik is hozott néhány aranyos diót, egy-egy fényes krajcárt s egy-egy almát s ez az ajándék gyermeki,

midőn ajtóm megnyílik és bedugja fejét az én kedves költőm...

— Szabad?

— Vigyen el az ördög! gondoltam magamban, de csak ásitottam egyet, jelképezve álomságomat, azon hiszemben, hogy megkönyörül rajtam és elsomfordál.

De ő költősege nem tette, hanem belépvén szobámba, folytatá:

— Ösmervén nemes szívét, bátorkodom egy versemet megmutatni... Nagyon jó, kitünő eszme... a „Harsogó Trombita“-ba küldöm be... az 1 kros lapba... nagyszerű eszme... a feleségemnek is tetszett... két hét óta dolgozom rajta... nappal, éjjel...

— Foglaljon helyet.

Megtette. Azután kivette versét és átnyújtotta.

— Hat iv papir! megijedtem. Hát ilyen hosszú?

— Nem, hanem hát a mig kiméregtettem, próbálgattam, készítettem, tele lett e néhány iv. Haj! mert nem könnyű ám jó verset költöni... tessék elolvasni...

Még el is olvassam! nem, azt már nem.

— Tudja mit, szólék, maga mint az égi malasztól megszállott költő, nagyszerűen el tudná skandálni... szavalja el kérem — szavalja...

ártatlan szívöket ép oly nagy mérvben tölti el örömmel, mint a fényes paloták magzatainak szívét a gazdag karácsonyfa.

Fenséges ünnep a karácsony!

Behat annak magasztossága a hatalmasok palotájába; behat az elhagyatottak kunyhóiba is; lelki örömmel tölti el a dust, a koldust; az urat és szolgát, ifjút és öreget; behat annak örömsugara még a börtön szánalomra méltó rabjaihoz is, hogy ennek világánál láthatás lelki szemeik a rájuk is várakozó ujrászületés, szabadulás, boldog pillanatát.

De töltse el e világünnep édes hazánkat is a hit, reménys szeretet nemes indultáival; hozza meg hazánknak e karácsony s állandósítsa azon karácsonyfát, mely a békesség olajágaiból áll, s melynek ékeségeit a hitbeli s hazai erények: a szeretet, s összetartás s munkakedv képezik.

Hozza meg szegény községünknek is azon jólétet, melyért oly buzgó imádság epedez mindnyájunknak ajakára, hogy megelégedett szívvel s nyugodt lélekkel zenghessük el a nagy ünnep alkalmából azon szivhez szóló szavakat, miket egykor az angyali karok zengtek a betlehemi jászolnál: „Dicőség a magasságban Istennek, békesség a földön a jóakaratu embereknek.“

Megyei közgyűlés.

Csongrádvármegye ez évben utolsó közgyűlését tartotta e hó 21-én és következő napjain. — Hogy a vidéki képviselők közül kevesen voltak bent Szentesen, megmagyarázza a rozsz ut, de az érdekes tárgysorozat dacára a szentesiek sem voltak kellő számban képviselve.

A közgyűlést zombori Rónay Lajos főispán d. e. 10 órakor nyitotta meg. Miután a

A költő felállott és szavalt:

— Nyelvek és fülek! csend és figyelem!
Ime a zöngemény.

Címe:

A SZABADBAN,

vagy

milyen különbség idebenn vagy odakünn között.

(Román.)

Esik eső, süt a nap,
A csillagok ragyognak!!!
Zöld a puszta, megeste az eső
A nap melegtől kiszáradt a mező...

Ott künn a szabadban havas eső esik,
A mezőn pediglen emberek kaszálnak,
Melegen süt a nap — csurog az izzadság,
A mint a kukorica földön kapálnak...

Lám én milyen boldog vagyok:
Ropog a tűz a kályhám.
Feleségem szépen alszik,
Két gyermekem a karomon! Oh, oh, oh!!!

A költő boldogságtól ragyogó arccal nézett reám: mit mondok én erre?!

Mit is mondjak?

Hm, hm... azt szerettem volna neki mondani, hogy csapja a földhöz költői tollát és „Ha díjnok vagy, légy díjnok!“... de nem... hadd szerezzek neki egy kis örömet, hisz ma úgy is vasárnap van.

— Szavalja el kérem még egyszer.

És a költő elzengé még egyszer:

megyei főjegyző a tárgysorozat kibocsátása óta érkezett sürgős ügyek lajstromát elolvasta és azok a póttárgysorozatba felvették, az elintézendők hosszú sora vette volna kezdetét.

Ámde az ember tervez, és Réthy Ferenc végez! Mert mielőtt a törvényhatósági közgyűlés a tárgysorozat tárgyalásába bocsátkozhatott volna, az alispáni „hivatalhoz“ intézett interpellációk egész légióját tárta, illetve sorolta elő.

Beszélt hosszasan, sokat, nem mondhatjuk, hogy az interpellációk — kérvény alakjában alap nélküliek lettek volna, ámde így nem eredményeztek egyebet, mint Réthy verességét, mert Stammer Sándor alispán szokott gyakoroltságával, éles dialektájával semmire silányította a szép szavakba burkolt „semmit“!

Mután Réthy Ferenc 7 pontba foglalt interpellációját elmondotta, Stammer röviden felelt, Réthy felszólalt ugyan — de elállott interpellációját tárgyalásától, és így az egész incidens nem volt egyéb hü-hónál.

A tárgysorozatba bocsátkozott ezek után a közgyűlés. Az 1887-ik évre érvénybe lépő képviselők lajstroma felolvasatván, helybenhagyólag tudomásul vétetett. Udvardi helyett, ki az ismert ügy miatt politikai jogának gyakorlásától 1 évre felfüggesztetett, pótválasztás tüzett ki. Ezek után a megyei közigazgatási bizottság, központi, ugy az állandó választmány tagjai voltak megválasztandók.

Miután Réthy az első nap jó részt elfecséreltette, a szokástól eltérőleg, a főispán a közgyűlés jóváhagyása mellett szavazat szedő küldöttséget rendelt oly kijelentéssel, hogy a beadandó szavazatokat a bizottság lepecsételvén, a délután, avagy az est folyamán számolja össze, és a 22-iki gyűlésnek jelentse be.

A közigazgatási bizottságba beválasztottak Kiss Zsigmond, Bányai József, Filó János, (régi tagok) Kéri János s Szathmáry Ede helyett Fekete Márton és Ujhelyi Nándor. A központi választmány 16 tagja, az állandó választmány 48 tagja kevés eltéréssel a régi maradt. Községünkben az előbbi bizottságba Wimmer Károly, az utóbbiba Keller Lajos, Szobotka Gusztáv vannak beválasztva.

Az állandó bíráló, igazoló és közegészségügyi bizottságok tagjai kevés kivétellel újból megválasztottak.

Ezek után tárgyalatott a csongrád-kunfélegyházi vasút-ügy. Az állandó választmány határozati javaslata remek volt. Megadni aján-

lotta az állandó választmány Csongrád városának mindazt, mit az kért. De a szólás viselkedése avagy más ok, Réthy Ferenc csongrádi ügyvéd ismét felszólalt, szólott most saját városa, szülőföldje érdeke ellen.

Az emberi ész nem képes felfogni, hogy miképp lehet ilyképp saját városa érdeke ellen törni, de hát megtörtént, csongrádi ember szólalt föl az állandó választmány javaslata ellen, s így a közgyűlés csekély módosítással fogadta el az állandó választmány javaslatát.

(Folyt. köv.)

Az új községi törvény.

(Folytatás.)

A 73. §. megállapítja a régi törvény 73. §-ával egyezően, hogy előljáróvá választathatik minden 24 éves nagykoru honpolgár, a ki községi választó. A két §. között még is az a különbség, hogy az új törvény csak oly nagykoruakról beszél, a kik életük 24-ik évét betöltötték, míg a régi törvény csak általában nagykorúságot kívánt. A mig tehát most a 24-ik életév betöltése előtt senki sem választható előljáróvá, addig a régi törvény szerint ennek lehetősége meg volt, ha az illető megválasztott előljáró nagykorúvá volt nyilvánítva.

A 74. §. a minősítésről intézkedik, a mi különben csak a jegyző és orvosra nézve létezik. Kár azonban, hogy az előljárókra nézve a törvény az irni, olvasni és számolni tudást, legalább a nagy községekben ki nem kötötte. Így erről a községeknek szabályrendeletileg kell intézkedni.

Az új törvény szaporítja a kizárási okokat is, a melyek miatt valaki előljáróvá nem választható. Így, mig a régi törvény 76. §-a csak azt zárta ki, a ki községi képviselő nem lehet, továbbá a lelkészeket, tanítókat, állami és megyei tisztviselőket és hivatalnokokat, habár a községben választói joggal bírtak is; addig az új törvény 35. §-a ezen felül kimondja még, hogy a bíró és pénztárnok egymással vagy a jegyzővel a rokonság és sógorság első fokában lévő egyének egyidejűleg nem lehetnek.

Epen ugy, mint a régi törvény 77. §-a is kimondja, hogy a megválasztott előljárónak hivataloskodása egész ideje alatt a községben kell laknia. Ennek törvénybe iktatása annál is inkább szükséges volt, mert mint fentebb láttuk, a törvény csak annyit mond ki, hogy a megválasztott előljárónak községi választói joggal kell bírnia, nem köti ki tehát, hogy községi lakosnak is kell lennie egyszersmind. Minthogy

— Nem mind az, sok a törlés.

Címe:

A DIJNOK SZERELME,
vagy

EGYMÁSÉRT KÉPESEK VOLTAK EGÉSZ
MEGHALASIG MENNI,

vagy

A KIK NAGYON SZERETIK EGYMÁST,
MEG NEM HALNAK.

(Érzékeny elbeszélés.)

Hősei: Egy fiatal dijnok 80 kr napidijjal és egy 1 frt 20 kros öreg dijnok leánya... a fiatalok szeretik egymást, de a vén dijnok nem tud róla semmit, se a lány, se a fiatal dijnok el nem meri mondani... 80 kr. és 1 frt 20 kr... Milyen megmérhetetlen ür tátong a kettő között...

Hogy legyenek hát egymásé? Elhatározzák, hogy megszöknek.

Ez a részlet nagyszerű. Egyszer én magam — és háromszor a szerző olvasta fel nekem.

Ime:

— Színhely: az 1 frt 20 kros öreg dijnok konyhája. A dijnok kisasszony a kályhánál ül és harisnyát faldoz. A fiatal dijnok csöndesen kinyitja az ajtót, bedugja a fejét és midőn látja,

a községben választói joggal nem csak a községi lakosok bírnak, hanem mint már előadtuk, mindazok, kik a község terheihez járulnak, habár más községben laknak is, megeshetik, hogy a választó község bizalma egy nem a község területén lakó, de különben községi választói joggal bíró egyenre esik. Ily esetre nézve tehát szükséges volt kimondani, hogy a megválasztott előljárónak, hivataloskodása egész ideje alatt, a községben kell laknia.

Tudjuk nagyon jól, hogy a községi előljárói, segéd és kezelő hivatalnoki állomások betöltésénél, már a régi törvény 78. §-a szerint is kijelölésnek volt helye, s hogy a kijelölés jogát a képviselő-testület gyakorolta, s hogy a bár a választási jog a választó község, de még is csak az volt megválasztható, a kit a képviselőtestület kijelölt. A régi törvény ezen nagyon helyes intézkedését az új törvény is fentartotta, de módosításokkal, a mennyiben a régi törvény hivatkozott szakasza szerint a képviselőtestület az előljároság összes tagjaira nézve gyakorolta a kijelölés jogát. Ellenben az új törvény 77. §-a a képviselőtestület ezen jogát korlátozta, mert kimondja, hogy a bírói, továbbá a jegyzői és orvosi állomásokra nézve ezen jogot a tisztújító szék elnöke gyakorolja. Kimondja egyébiránt ezen §. hogy minden állomásra három egyén jelölendő ki, a mitől eltérésnek csak akkor lehet helye, ha nem jelentkezett kijelölhető három egyén a betöltendő tisztiállomásra; s hogy érvényesen szavazni csak jelöltre lehet.

Helyi és vegyes hírek.

— Jótékonyág. Örgróf Pallavicini Sándor szeretett képviselőnk és tisztelt neje, született Széchényi Irma grófnő, mint minden évben, ugy az idej karácsonyi ünnepek alkalmából is az előbbi 100 frtot, az utóbbi 50 frtot adtak át főtisztelendő Keller Lajos plébános urnak, hogy azon összegeket a helybeli szegények között karácsony előtt ossza ki. Boldog ünnep legyen a jószívű adakozóknak.

— Lévy Ferenc tanfelügyelő ur ó nagysága iskoláinkat meglátogatta. Értekezletet is tartott a hamarjában összehit iskolaszéki tagokkal. Kifejtette nézetét az iskolák összpontosítása tekintetében, az iparos tanoncok taníttatása ügyében, végezetül egy újabb tanítói állás szervezésére hívta fel az értekezletet. Midőn az ügybuzgó és erélyes tanfelügyelő ur látogatását e helyütt regisztráljuk, igérjük, hogy az általa elmondottakra, óhajtottakra visszatérendünk.

hogy imádottja egyedül van, hirtelen hozzáfut, letérdel...

— Oh Máli kisasszony... szeretem... szökjünk meg... hamar, mert Bugyogó ur haza jön...

— Oh Frici ur! mit mond majd az atyus?

— Nem kell mondani az atyusnak.

— Igen, de hát csakugyan szeret?

— Ki: az atyus?

— Nem, maga, Frici ur!

— Én?! hja, aj, haj!!! hát nem látja arcomon... ugy szeretem... képes volnék egy

napi dijamról lemondani magáért... jöjjön, szök-

jék meg velem... én meg fogom becsülni... el-

dugom a Ferenc-városba... jól fogunk élni... polgári házasságban... mind a napidijamat ma-

gának adom... pipázni nem fogok, hogy ma-

gának több legyen... hetenként egyszer mar-

habus... vasárnap tejfőlés tyuk... minden ün-

nep napon Ringenspiel... igen, igen...

— Ah, jaj, Frici ur, nem lehet, nem lehet!

Frici ur felugrott.

— Maga nem szeret!

— Szeretem!

— Hát szökjünk.

— Nem lehet.

— Ugy én megyek és meghalok!

— Oh Frici ur, én is meghalok!

— Haljunk meg együtt!

„Esik eső, süt a nap,
A csillagok ragyognak! — — —

— Nagyszerű eszme, vigye el a „Harsogó Trombitá“-ba, vigye...

— Ugy-e nagyszerű... a feleségemnek is tetszett. Köszönöm, de most megyek haza, megbeszélem a feleségemmel, mit főzön ma délre...

Egy héttel később. D. u. 6 óra. A költő barátom jön.

— Tessék helyet foglalni.

— Köszönöm... ösmervén nemes szívért, bátorkodom egy elbeszélésemet bemutatni... nagyon jó... kitűnő eszme... a „Ragyogó réztányér“-ba küldöm... a borbélyok lapja... fizetnek 1 frtot is érte... a feleségemnek is tetszett... ő is segített... egy hétig dolgoztam rajta... nappal a hivatalban magam... éjjel a feleségemmel... tessék elolvasni.

— Hát a multkori verssel mi történt?

— A „Szabadban“ cíművel? Igen? A „Harsogó Trombita“ azt üzente, hogy kitűnő eszme, csak egy kicsit jobban dolgozzam ki... tessék az elbeszélésem...

— Jézus Mária, egy egész konc papir!

— **Vadász József** adófelügyelő ur e hó 21-én és 22-én községünkben időzött. Nehéz állás az adófelügyelőjé, de még nehezebb a pénztelen adófizetőnek a „nincsen“-ből fizetni. Az egri adófelügyelő remek eljárását követelné minden adófelügyelő és ha nem mindig és mindenkinél érne is célt, a kellemetlenségnek sokszor éle vétetnék.

— **Vadászat.** Mint mult lapunkban már jeleztük, fényes társaság vadászott örgróf Pallavicini Sándor ur birtokán — a mult alkalommal nev zetteken kívül még sok vendég érkezett, többek között ott volt Pusztaszeren Rónay, vármegyénk főispánja, Fekete Márton társulati főigazgató s még sokan. Közel 270 nyulat lőttek 3 nap alatt, mi tekintve a puskások kis számát, a roszt időt és fáradságot járást-kelest, renkívüli szép eredmény.

— **A szentesi és csongrádi vasutak építése** tavasszal várható, amahhoz az építési engedély már megjött, emennek építhetése végett a leg-sürgősebben tétettek meg a lépések.

— **A szentes-kunszentmártoni vasut.** A hivatalos lap december 15-iki száma már megkezdte a szentes-kunszentmártoni vasut engedélyokmányának közlését. E vonal engedélyezése által egy huzamos időn át szőnyegen forgott kérdés nyert szerencsés megoldást: t. i. hogy Szentes város a magyar kir. államvasutakkal, avagy a Tisza áthidalásával Félegyházánál a szab. osztrák-magyar államvasutal kötessék-e össze? A kérdés, a helyi érdekek körén túlhaladva, vasutpolitikai jelentőséggel is birt amaz oknál fogva, mert arról volt szó, vajjon a szab. osztrák-magyar államvasutnak, melynek forgalmi határ-vonalául az 1882. június 8-án kelt szerződésben a Tisza folyam jelöltetett meg, forgalmi befolyása a Tiszán-tulra is kiterjesztessék-e? Szentes város magatartása, mely város közönsége a szentes-kunszentmártoni helyi érdekű vonal útján a m. kir. államvasutakkal összekötessék. E megoldás kedvező hatása a pusztatényő-kunszentmártoni vasut pénzügyeire is kedvező befolyással leend, a meny nyiben ez utóbbi vasut forgalma az új vasut által jelentékenyen táplálhatni fog A szentes-kunszentmártoni vasut hossza 21.7 km. Legnagyobb emelkedés 5‰; legélesebb görbület félát-mérője 300 mtr. A vonalon 20 kilgrammos acél-sinek alkalmazandók. A szentesi végállomáson kívül csak egy közbeneső állomás létesítendő. Az építmények és pályaberendezés a legszük-

— Haljunk meg!

És egymás nyakába borultak, sirtak, zokogtak...

— Oh Frici ur, ne sirjon annyit, a zsebkendőjét elhasználja és majd annál többet kell a mosónénak fizetni... jaj, jaj, jaj!

— Oh, Máli kisasszony, mikor halunk meg?

— A mikor akarja Frici ur.

— Most mindjárt.

— Jól van.

— Van-e gyufájuk?

— Van.

Bementek a konyhából a szobába és a leány előkeresett 6 pakli gyufát, ledörzsölték a ként egy pohár vízbe, — leterítették a földre egy egészen tiszta lepedőt — ráfeküdtek egymás mellé — közibük választó jelül egy seprőt tettek — megosztották a mérget két részre és elhatározták, hogy Frici ur háromig fog olvasni, midőn 3-nál tart, kiűritik a mérget...

Frici ur elkezdé:

— Egy... oh!... kettő... ah!... há— há—

— Megálljon csak Frici ur, keljen fel, hadd vigyem ki a lepedőt a konyhába, ott jó meleg van, jobb lesz ott meghalni.

Kimentek a konyhába és lefeküdtek...

Frici ur ismét kezdé:

— Egy... aj!... kettő... haj!... há— há—há—

ségesebb mértékig korlátoztattak, mi által lehetővé vált, hogy a vonal a legolcsóbb építésű helyi érdekű pályák között foglal helyet. Összes tényleges költségei 400,000 frtra, vagyis kilométerenkint mintegy 20,00 frtra rugnak. E költségnek a hozzájárulások által nem fedezett része, a város által felveendő kölcsön útján fog beszereztetni, mely kölcsön törlesztésre és kamatozásra első sorban a vasut tiszta jövedelmei fognak fordítatni. A pálya üzletét a m. kir. államvasutak fogják átvenni, a tényleges költségek megtérítése ellenében. A pálya egy év alatt kiépítendő s minden előkészület meg van téve, hogy az építés mielőbb megindíttassék.

— **Váci püspökké** ő Felsege a király, a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére, Schusster Konstantin kassai püspököt nevezte ki.

— **Szegvár község** az ápodai szegények élelmézésére vonatkozó árlejtési hirdetményt előjáráságunknak megküldötte, mit is az érdeklődők a községháznál a hivatalos órák alatt megtekinthetnek.

— **Lopás.** Moldváuyi Jakab szegvári lakos kárára Slezsák Anna ruhaneműeket és pénzt, mintegy 52 frt értékben eltolvajlott.

— **Tóth László tizedes,** ki községünket ezen minőségben majdnem két évtizeden át szolgálta, elhalálozott.

— **Karácsony előtt.** A karácsony küszöbén állunk. A legszegényebb úgy, mint a leggazdagabb most avval a kérdéssel foglalkozik: mivel lepje meg kodveseit? A sok gondolkodás vége rendszeren az, hogy alapjában véve értéktelen dolgok vásároltatnak össze és a pénzt oly tárgyakért dobják ki az ablakon, melyek habár tetszetősek, csakhamar elvesztik értéküket, eltekintve attól, hogy az ily fényűzési cikkekkért kiadott pénzből közérdekű célokra mi jut. — A napokban lesz a hazai lótenyésztés emelésére alakult társaság által alapított Kincsem-sorsjegy huzása. Eltekintve ezen sorsjegyek csekély áráról és előnyös sánszaitól, talán időszerű arra utalnunk, hogy e sorsjáték tiszta jövedelme a hazai lótenyésztés emelésére fordítatik és így azok, a kik ily sorsjegyeket vásárolnak, nemcsak azon kellemes reményt táplálhatják, hogy az 50.000 forintos főnyereményt vagy a többi magas nyereményeket, melyek a huzás után azonnal készpénzben fizettetnek ki, nyerik meg, hanem egyszersmind egy hazafias célt mozdítanak elő.

Ekkor hirtelen nyílik az ajtó és belép Bugyogó ur, 1 frt 20 kros öreg dijnok.

— Az atyus!

— Bugyogó ur!

— Hát ez micsoda? Kutya láncos teremtetted!

— Meghalunk, mert szeretjük egymást! — kiálták mindketten egyszerre.

— Haltok a manóba! Ha szeretitek egymást... milyen fényűzés!... legyetek egymásé... a krumplit odatetted-e már vacsorára?

— Igen. Oh atyus!

— Oh Bugyogó ur!

És jó, hogy az atya-dijnok megjött ezen döntő pillanatban, mert különben képesek lettek volna egymásért gyufamérget venni.

Ilyen nagy szerelem lakozik egy dijnoki hű kebelben!

— — — — —

Igy végződik elbeszélése... és azt hiszem az ő költsége is, mert a hivatalban megsokalták a hiába való költést és kitették a szűrét.

Nagyon busult szegény... én magam is sajnáltam... de hiába! ő maga okozta azt magának, pedig sokszor intettem, hogy: ne sutor ultra crepidam!

Most a vidéken tengődik valahol — dijnokoskodik tovább; vajjon költ-e még mindig? nem tudom; annyi bizonyos, hogy nem igen van neki miből...!

— **Minden részvényes és értékpapirtulajdos** figyelmébe ajánljuk, hogy a Magyar Pénzügy közgazdasági, pénzügyi, iparügyi szaklapban (hatodik évfolyam) minden fontos tőzsdéi és gazdasági kérdésről érdekes közleményt találhatni, míg a magyar édekü pénzügyi és közgazdasági mozzanatok, különösen pedig a pénzügyi és biztosító társulatok viszonyai, kiváló alappossággal beszélgetnek meg. Tárgyalagos cikkei által, melyek állandó értékkel bírnak, a Magyar Pénzügy belbecse egyenlő mérvben növekszik korával. A legutóbbi számban megjelent cikkek és felsőbirósági fontos döntvények, pénzügyi intézkedéseink és az érdekelt felek körében bizonyára élénk viszhangra fognak találni. Különösen felhívjuk még olvasóink figyelmét a Magyar Pénzügy rendes ingyenes mellékletére, az Általános Sorsolási Értesítőre, mely minden fontosabb huzás után jelenik meg. Mindkét lap előfizetési ára: fél évre 5 frt (Előfizethetni a kiadóhivatalnál postautalványon Budapesten, fűrdő-utca 4. és minden könyvtárban. Mutatványszámok készséggel küldetnek.)

Világfolyása.

Hazánkban halad minden, de csak a régi módszer szerint. Országgyűlésünk nem fogy ki a törvények gyártásából, a régiak javításából. Milliós és milliós forintokba kerül törvényhozásunk, törvényeink még sem olyanok, hogy állandók maradnának. Vajjon a képzettség, az akarat hiányzik-e az illetőknél? Ki tudná megmondani, mert hiszen más országokban nemcsak, hogy az országos törvények minden irány- és tekintetben meghozvák, de az állandóság jellegét is magukon hordják, nem toldják, alakítgatják, mint a mieinket. Innen-onnan 20 éve ülésezik az országgyűlés s alig van a mai kor kívánalmainak megfelelő egynéhány törvényünk.

Olaszországban nagyszerű ünnepély lesz ez évi december 31-én. A pápa 6 szentsége 50 éves papságának jubileuma leend, melyhez nagy előkészületek tétetnek a katolikus világban.

Nagy föltűnést keltett az utóbbi hetekben elterjedt ama hír, hogy ő szentsége Rómát elhagyja. Világtörténeti esemény volna ez és aligha fog bekövetkezni. Egyébként az ország pénzügyi viszonyai a legutóbbi években javulásnak indultak, bár a kolera sok kárt okozott az ipar, kereskedelem tekintetében.

Oroszország. Európa népeinek, országainak tönkét előidéző eme colorsus még mindég rettegésben tartja a világot. Ha háborút üzen valamely hatalomnak, Törökországban avagy Bulgáriában valami oly tényt követ el, avagy újabb állapotot terem, mely a háborura okot szolgáltat, aligha nem világháború leend. Jobb is volna emez ügyeket megoldani ma; előbb-utóbb tisztába hozandók a nyílt kérdések, melyek békés uton meg nem oldhatók. A fegyveres béke felemészti Európa összes népeinek vagyonát s nincs ország, melyben a józan elem be ne látná, hogy ez állapot tarthatatlan! A cár lelki állapota mindig rosszabbra fordul, s nincs annak lehetősége sem kizárva, hogy elméje megháborodik.

Vajjon mi fog azután történni? A száz és száz millió ember fölött uralkodó minden oroszok Cárja nagyon szomorú életet él, nincs nyugta, nincs élete biztosítva egy percig sem. Roppant párt dolgozik ott alattomban, a nihilisták talán a világtörténetben páratlanul álló felforgató párt, de létezik; összeköttetése van a cár közvetlen közelében. Bulgária ügye talán rövid időn még is eldől, ha Koburg herceg jelöltségét visszautasította az orosz, mi meg nem engedhetjük meg, hogy tükéletesen orosz befolyás alatt álló egyén legyen Bulgária fejedelme. Szomorú kilátások a jövőre, a karácsony nem hoz örömet, az új év nem biztat szép reményekkel!

Franciaországban kormányválság volt, az új kormány az idők jeléül 360 millió frank hitel megszavazását kéri katonai célokra. Ezen ország átka a revanche kérdése, a fegyveres béke. Ki sem hitte volna, hogy a roppant iparu aránylag gazdag nép pénzügyi viszonyai arra készítetik a kormányt, hogy a mult évben is az állandó sereg egy részét időlegesen haza bocsátja, mert a katonaságot fizetni nem bírta.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV.

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

ALKALMAS KARÁCSONYI AJÁNDÉK!

Huzás dec. 27-én

Kincsem **S**orsjegyek à **1** frt

11 sorsjegy 10 frt.

6 sorsjegy 5 frt 50 kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50.000 frt

Továbbá:

10,000 frt 5000 frt 20 százalék levonással.

☞ 4288 pénznyeremény. ☜

Kincsem-**S**orsjegyek kaphatók:

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában

BUDAPEST, Váci-utca 6 sz.